

Nr 529

Av herr **Ewerlöf m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om premiering av frivilligt sparande under åren 1955 och 1956.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 193 föreslås en försökspremiering under viss tid av det frivilliga banksparandet. Att ett sådant försök göres får, i synnerhet i dagens läge, anses väl motiverat. För utfallet av försöket är det givetvis av inte ringa betydelse, hur premieringen tekniskt utformas. Vad som härvidlag föreslås i propositionen synes i huvudsak kunna accepteras. På en punkt, nämligen i fråga om förhållandet mellan det banksparande, som skall komma i fråga för premiering, och försäkringssparandet, torde det emellertid finnas anledning att överväga vissa modifikation-
tioner.

Staten har sedan lång tid premierat försäkringssparandet genom särskilda avdrag vid taxeringen för erlagda försäkringspremier. Detta visar att staten ansett detta försäkringssparande betydelsefullt ur samhällets synpunkt. Vid utformningen av den nu föreslagna kontantpremieringen av banksparandet bör i rimlig mån tillses, att effekten av premieringen av försäkringssparandet icke rubbas. Från denna synpunkt kan det vara lämpligt, att med ökning av banktillgodohavanden som villkor för rätt till sparpremie jämställes ökning, i förhållande till läget före premieringens början, d. v. s. år 1954, av premier för kapitalförsäkringar. Emellertid bör också tillses, att den nya premieringen av banksparande icke kan utnyttjas genom överföring av redan sparade försäkringsmedel. Man bör därför komplettera den föreslagna förordningens bestämmelser med ett stadgande av innehåll, att vid bedömning av huruvida banktillgodohavande ökat, minskning skall ske med belopp som under sparåret erhållits genom belåning, återköp eller överlåtelse av kapitalförsäkring.

Den som önskar tillgodonjuta sparpremie bör i sin deklaration vara skyldig att lämna uppgifter för att möjliggöra kontroll i nyss nämnda hänseenden. Han bör alltså särskilt uppgiva med vilka belopp han ökat sina premieinbetalningar under sparåret i förhållande till år 1954 och vidare huruvida och i jakande fall till vilket belopp kapitalförsäkringar belånats, återköpts eller överlåtits.

Möjligheter bör vidare föreligga att kunna kontrollera dessa uppgifter. Beträffande banker och andra penninginrättningar finns vissa kontrollmöjligheter genom bestämmelser i taxeringsförordningen. Försäkringsbo-

lagen torde vara villiga att i den utsträckning så påfordras lämna uppgifter till taxeringsmyndigheterna om belåning etc. av kapitalförsäkringar. Lämpligen kan en bestämmelse intagas i förordningen, att Konungen skall äga förelägga försäkringsbolag att i full eller begränsad omfattning lämna sådana uppgifter. Denna fullmakt bör begagnas om och i den utsträckning det efter sparårets utgång kan finnas erforderligt. Kontrollen kan möjligen få formen av en stickprovskontroll.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att Kungl. Maj:ts proposition nr 193 måtte av riksdagen antagas med de ändringarna, att 4 och 11 §§ i den föreslagna förordningen får följande lydelse:

4 §.

Sparpremie må — — — nämnda belopp.

Sparpremie utgår endast i den mån sparbeloppet svarar mot belopp, med vilket spararen under sparåret ökat sina sammanlagda tillgodohavanden hos banker och andra penninginrättningar, med tillägg i förekommande fall av det belopp, som han under samma år erlagt i premier för kapitalförsäkring utöver vad han erlagt i sådana premier under år 1954. Har beloppet av erlagda premier enligt vad nyss sagts ökat men tillgodohavandena hos penninginrättningar minskats, må dock sparpremie åtnjutas högst för ett sparbelopp motsvarande skillnaden mellan sagda ökning och minskning. Har spararen under sparåret belånat, låtit återköpa eller överlåtit kapitalförsäkring, skall hänsyn tagas endast till den del av ökningen av tillgodohavanden och premiebelopp, som överstiger beloppet av vad han genom belåningen, återköpet eller överlåtelsen uppburit. Beträffande äkta makar skall vad i detta stycke sägs avse makarna tillhopa.

11 §.

Kungl. Maj:t — — — erforderliga föreskrifter.

I den omfattning Kungl. Maj:t föreskriver äro banker och andra penninginrättningar samt försäkringsbolag skyldiga att till ledning för beskattningsnämnds prövning av rätt till sparpremie lämna uppgifter, som finnas erforderliga.

Stockholm i maj 1955

K. G. Ewerlöf

Axel Strand

Sven Em. Ohlson

Bernhard Näsgård